

انسان، انرژی، توسعه پایدار محیط زیست

محمد حسن حسینی^{*۱}

۱- کارشناس ارشد شهرسازی گرایش برنامه ریزی منطقه ای

*ایمیل نویسنده: ariffirtina@yahoo.com

چکیده: با افزایش مشکلات دنیای مدرن، مبحث توسعه پایدار در اولویت سیاست‌های کشورهای توسعه یافته قرار گرفت. کشورهای در حال توسعه مانند ایران نیز هم‌اکنون در پی اجرای این سیاست‌ها در جهت حل مشکلات مختلف فرهنگی، اجتماعی، زیست محیطی و با در نظر گرفتن پیامدهای اقتصادی هستند. موضوع پایش محیط و استفاده درست از منابع محیط در کشور ما موضوع جدیدی نیست اما بحث پایداری توسعه محیط زیستی موضوعی جدید می‌باشد که مزایای مربوط به آن در گرو برنامه ریزی دقیق جهت استفاده درست از منابع طبیعت با احترام به محیط زیست و توانایی آیندگان برای تامین نیازهای خود. مقاله حاضر بر اساس اسناد و مطالعات کتابخانه‌ای تهیه شده است و هدف از آن استفاده از معیارهای توسعه پایدار جهت توجیه پذیر نمودن استفاده از منابع محیطی و مقابله با معضلات زیست محیطی استفاده از انرژی فسیلی و ارائه راه کارهای عملی برای توسعه پادیار محیط زیستی در ایران می‌باشد. نتیجه آنکه یکی از راه‌های توسعه استفاده از انرژی های تجدیدپذیر و فن آوری های جدید و توجیه پذیر نمودن آن در کشور تعریف و تحلیل راه‌های گسترش آن بر مبنای معیارهای توسعه پایدار می‌باشد.

کلمات کلیدی: پایداری محیط زیست، توسعه پایدار زیست محیطی، انرژی های تجدید پذیر، انرژی های زیستی

۱- مقدمه .

با افزایش توان های فنی در بهره‌برداری از منابع طبیعی، تعادل زیست محیطی، در دو قرن حاضر به زیان طبیعت بر هم خورده که پدیده‌ای اسفبار و گاه جبران‌ناپذیر بوده است روند کنونی افزایش مصرف انرژی در جهان، بشر را با دو بحران بزرگ روبرو کرده است؛ نخست آلودگی محیط زیست در اثر سوزاندن سوخت‌های فسیلی و دیگری شتاب فزاینده در جهت به پایان بردن این منابع. تأمین انرژی یکی از اساسی‌ترین پیش نیازهای توسعه اقتصادی و بهبود کیفی زندگی بشر است. اساسی‌ترین پایه توسعه، انرژی است و یکی از مهم‌ترین مسائل جوامع بشری امروزی، انرژی و نحوه تأمین نیازهای مربوط به آن است. در